

[Merete Aarup]

yderligere fordel er, at egnens befolkning kan tages med på råd, og at der i hensigtsmæssigt omfang kan ske omfordeling af jorder med særlig hensyntagen til de vandlidende arealer.

Jeg lægger stor vægt på, at vi har snor i projektet og hele tiden kan justere det. Man hører undertiden, at forureningen har andre årsager end den oprindelige udretning og kanallæggelse af åen. Sådan som arbejdet er tilrettelagt nu, har vi mulighed for at efterprøve sådanne formodninger og, dersom de holder stik, undgå at gøre noget overilet.

Målestokken må bl.a. være laksebestandens trivsel. Når der er oparbejdet en god og stærk bestand af den biologisk særprægede Skjern Å-laks, ved vi, at vi er godt på vej til at have løst den opgave, som Folketinget har pålagt os.

Mit parti lægger afgørende vægt på, at beboerne langs åen ikke forulempes, men inddrages i de løbende overvejelser. Det drejer sig om at forene lystfiskernes og landmændenes interesser, samtidig med at der ikke tages unødige spædestik i en økonomisk stram tid. Jeg har i dag en formodning om, at dette meget vel kan lade sig gøre.

Vi kan derfor ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Gade, ikke kan være til stede nu, skal jeg på hans vegne sige, at den opbakning, SF gav for 2½ år siden til beslutningsforslaget om naturgenopretningen af Skjern Å, stadig står ved magt.

Fremskridtspartiets forsøg på yderligere at forsinke dette vigtige projekt om naturgenopretning, der blev lagt op til med beslutningsforslaget og første udmøntning i form af et aktstykke til Finansudvalget, og som alle andre er enige om, bevirker, at jeg tilsiger SF's støtte til og ønske om en ultrakort udvalgsbehandling.

Som det forhåbentlig står lysende klart, kan SF ikke støtte dette forslag.

Hanne Severinsen (V):

I foråret 1987 var der i Folketinget stort set enighed om, at man skulle prøve at genskabe en mere naturlig situation i Skjern Å-dalen, og at lokale kræfter skulle være med til at udforme det konkrete projekt.

På det tidspunkt var der stor lokal enighed i den såkaldte Skjern Å-komité, som bestod af

lokale repræsentanter for både grønne organisationer, kommuner og landbruget. Men eftersom projektet svulmede mere og mere op under Skjern Å-arbejdsgruppens arbejde, blussede den lokale diskussion op i voldsomt omfang.

Det var derfor vældig fornuftigt af ministeren straks efter sin tiltrædelse at anmode Skjern Å-arbejdsgruppen om at prøve at prioritere, hvis der skulle bruges færre penge, end det første forslag lagde op til. Med den redegørelse, ministeren lagde frem i maj 1989, blev der lagt op til det eneste fornuftige, nemlig at man startede med en første fase, der omfatter det, alle er enige om, nemlig jordfordeling og projekter ved poldene og laksetrappen. Der skal så ned sættes et lokalt, rådgivende udvalg, som inden 1. juni 1990 afgiver indstilling om projektområdets endelige afgrænsning og tilrettelæggelse.

Fremskridtspartiets forslag vil forsinke denne proces i mange måneder. Det ville have været ulige smartere, hvis man havde stillet nogle opklarende spørgsmål i Finansudvalget, men i øvrigt havde givet grønt lys for første fase. Nu kan man først komme i gang, når Folketinget har færdigbehandlet dette beslutningsforslag, og det virker, som om Fremskridtspartiet med sit forslag i virkeligheden har misforstået situationen. Man taler om, at man ikke vil være med til at bevilge over 100 mio. kr., men miljøministeren har jo netop i sin ansøgning sagt, at udgifterne til gennemførelsen af anden fase vil afhænge af resultaterne af første fase og dermed den indstilling, som det rådgivende udvalg vil komme frem til. Først da tager Miljøministeriet stilling, således at Finansudvalget kan få forelagt et særskilt aktstykke for anden fase.

Realiteten i sagen er, at det alene er første fase, Finansudvalget har taget stilling til, dette i øvrigt også til orientering for hr. Henning Nielsen.

Jeg undrer mig også over Fremskridtspartiets beslutningsforslag, så meget desto mere som det betyder vældig meget for landbruget, at man kan komme i gang med at forbedre på den struktur, man har, og det vil man netop kunne, når man kommer i gang med jordfordelingen.

Hvad resultaterne vil være om 3 år, er jo selvfølgelig spændende. I Venstre håber vi, at man finder en mindre omfattende og knap så sumptet løsning som den, arbejdsgruppen lagde op til.